

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w G.  
przeciwko L. U.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2022 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie  
z dnia 12 lutego 2021 r., sygn. akt I ACa 1045/19,

**1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej  
rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I (pierwszym) podpunkcie II  
(drugim) wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 lutego  
20221 r., sygn. akt I ACa 1045/19,**

**2) w pozostałej części przyjmuje skargę kasacyjną do  
rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia, w tym skargi kasacyjnej, jest występowanie interesu prawnego podmiotu skarżącego w kwestionowaniu orzeczenia, od którego ów środek zaskarżenia został wniesiony. Dla jego powstania konieczne jest istnienie stanu pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*), który występuje, gdy zaskarżone orzeczenie narusza interesy skarżącego (zob. m.in. uchwałę składu

siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasadę prawną - z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 lipca 2021 r., I CSK 170/21, nie publ., z 24 czerwca 2021 r., III CSK 52/21, nie publ., z 16 kwietnia 2021 r., I CSK 484/20, nie publ., z 3 listopada 2020 r., V CSK 198/20, nie publ., z 14 lipca 2020 r., I CSK 625/19, nie publ. i z 15 maja 2020 r., II CSK 205/19, nie publ.). Brak interesu prawnego w zaskarżeniu powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej jako niedopuszczalnej na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c.

Pozwany L. U. zaskarżył skargą kasacyjną w całości wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 12 lutego 2021 r., wskazując, że treść pkt I ppkt II tego wyroku, tj. „oddala powództwo w pozostałym zakresie” nie jest dla pełnomocnika zrozumiała. Tymczasem treść tego rozstrzygnięcia nie budzi wątpliwości i jest dla skarżącego korzystna, gdyż oddala w części powództwo skierowane przeciwko niemu przez Spółdzielnię Mieszkaniową z siedzibą w G.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że rozstrzygnięcie w tym zakresie było następstwem ustalenia przez Sąd drugiej instancji, że przedmiotem ochrony udzielonej powódce na podstawie przepisów o akcji pauliańskiej – co znalazło też wyraz w treści rozstrzygnięcia zawartego w pkt I ppkt II – była niższa wierzytelność - w łącznej kwocie 121 029,25 zł, od wskazanej w pozwie - w łącznej kwocie 130 023,23 zł. Z ustaleń Sądu drugiej instancji wynika bowiem, że wchodząca w skład ostatnio podanej kwoty kwota 8 993,98 zł - zasądzona nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Radomiu z 12 czerwca 2012 r, sygn. akt V GNc 1405/12 i będąca przedmiotem egzekucji w sprawie [...] - została wyegzekwowana. Odzwierciedleniem tego orzeczenia jest też wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w skardze kasacyjnej, adekwatna do wysokości wierzytelności podlegającej ochronie na podstawie pkt I ppkt I wyroku Sądu drugiej instancji zaskarżonego skargą kasacyjną. Pozwany nie ma więc interesu prawnego w kwestionowaniu tego rozstrzygnięcia. W związku z tym skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia zawartego w pkt I ppkt II wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 12 lutego 2021 r.

[as

al]

